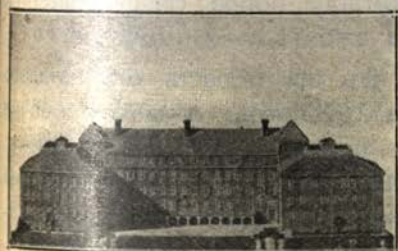

става голѣмъ общественно-училищентъ въпросъ. Такъвъ продължава да бжде и до днесъ. Архитекти, лѣкари и педагози не преставатъ да работятъ най-усилено за да се създаде най-добъръ типъ училищно здание. Постигнатитѣ резултати сж блѣскави.

Едно отъ основнитѣ училища въ Копенхагенъ.

За училищнитѣ постройкы въ Копенхагенъ може да се каже, че тѣ сж и хубави, и сгодни, и евтини. Тѣ нѣматъ външенъ блѣсъкъ и разкошъ. Въмѣсто такива, пѣтрешността имъ е пригодна и хигиенична. Иматъ свѣтли и слънчеви коридори и стаи, гимнастически салони, стаи за рѣчна работа, салони за рисуване. Иматъ най-модерни приспособления за почиване, отопление и провѣтриване на стаитѣ. Навсѣкжде има електрическо освѣтление. Въ всѣко такова училище има и баня, която има 8 вани, 4 топли душа и единъ студень. Въ тази баня за единъ часъ могатъ да се изкъпятъ около 50 ученика. Въ 1880. год. е имало построени бани съ топли душеве само въ две училища. Днесъ почти всички училища — и стари и нови по-

стройки — иматъ бани, въ които ученицитѣ се къпятъ два пѣти въ месеца.

Училищни трапезарии. Копенхагенскиятъ гражданинъ още отдавна е съзналъ, че само чистъ въздухъ и свѣтлина не сж достатъчни, за да има здраво поколение. Съзналъ своя граждански и човѣшки дългъ къмъ беднитѣ, той се е погрижилъ и за недохраненитѣ ученици.

Училищна трапезария.

Въ 1883. г. е основано дружество за хранене на бедни ученици. То се е издържало отъ частни помощи и завещания. Презъ първата година сж били дадени едва 38 хиляди безплатни порции. Въ 1898. г. порциитѣ достигатъ до 200 хиляди, и общината започва да дава значителни помощи. Отъ 1915. г. тя поема най-голѣмата частъ отъ разходите.

Храна получаватъ всички деца, на които родителитѣ заявятъ, че сж бедни. Храната се дава всѣки день по еднажъ въ продължение на четиритѣ зимни месеци.